

ООНОВЛЕННЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ЯК ОДИН ІЗ НАПРЯМКІВ РЕСТРУКТУРИЗАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВА

Сабов А.-М.

Національний університет харчових технологій

Одними з головних складових конкурентоспроможності будь-якого промислового підприємства є якість продукції і технологічний рівень виробництва. Більшість українських підприємств на даний час мають переважно старі, зношені більш ніж на 50-60%, основні засоби. Більш того, активна частина цих основних засобів, тобто робочі машини і устаткування, зношена на 70-80%. У таких умовах підвищення технологічного рівня виробництва і відповідно якості продукції стає неможливим без їх оновлення.

В процесі антикризового управління підприємством найбільш радикальним способом його перетворення є реструктуризація. Стратегія розвитку підприємства, у першу чергу, має забезпечувати зростання і розвиток підприємства. Зростання — це в основному збільшення розмірів підприємства і розширення обсягів виробництва. Розвиток означає якісну зміну та оновлення господарської системи, підвищення ефективності її функціонування на основі вдосконалення техніки, технології та організації праці у всіх структурних підрозділах і поліпшення якості продукції, що випускається. Реструктуризація підприємства, основним етапом якої є оновлення основних засобів, безпосередньо впливає і на зростання, і на розвиток підприємства [1,245].

Одним із визначальних моментів для стратегічного розвитку підприємства є інноваційний рівень основних засобів. Замінивши застарілі машини й устатку-

вання на основні засоби високого інноваційного рівня, підприємство зможе перейти на прогресивні види сировини і на нові перспективні технології, тобто набуде можливості підвищити якість і конкурентоспроможність своєї продукції і, відповідно, можливість стратегічного розвитку випереджаючими темпами. Тому при придбанні нових об'єктів основних виробничих засобів, призначених для заміни старих, підприємству дуже важливо оцінити інноваційний рівень пропонованої продукції. Змінюючи застаріле устаткування на таке, що має високий інноваційний рівень, тобто грамотно оновлюючи основні засоби, підприємства досягають такого самого інноваційного рівня своєї продукції [2,14].

Одним із найважливіших показників, що надає інформацію про основні засоби на етапі реструктуризації підприємства є показник виробничої структури основних засобів, що характеризує питому вагу кожної групи основних засобів у їх загальному обсязі. Виробнича структура основних засобів — це співвідношення різних груп основних засобів в їх загальній вартості. Часто цю структуру розглядають як співвідношення їх активної і пасивної частини. Прогресивною є така структура основних засобів, де доля активної частини зростає. Пропонуємо здійснити удосконалення даного показника — розраховувати його двома способами:

- на основі первинної вартості основних засобів;
- на основі балансової (залишкової) вартості основних засобів.

Це дозволить різносторонньо оцінити процес зміни структури основних засобів і об'єктивніше визначити зростання чи спад їх активної частини, що в подальшому вплине на зміну показників ефективності діяльності підприємства.

Отже, як засіб та інструмент у процесі антикризового управління підприємством може і має використовуватися найбільш радикальний спосіб перетворення підприємства — реструктуризація. Реструктуризація має бути постійною функцією підприємства, за допомогою якої воно забезпечуватиме постійну адаптацію до кон'юнктури і вимог ринку і залишатиметься конкурентоспроможним і прибутковим.

Ключовим моментом реструктуризації підприємства має бути оновлення його основних засобів. Враховуючи сучасний стан зносу основних засобів і рівень їх використання в харчовій промисловості, оновлення основних засобів на підприємствах галузі стає головним напрямом їх реструктуризації.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Фурсов О.І. Оновлення основних засобів — основа реструктуризації підприємств // Економічні науки. Сер. «Економіка та менеджмент»: Зб. наук. праць Луцького держ. техн. ун-ту. — Вип. 3(10) — Ч. 1. — Луцьк, 2009. — С. 241-250.

2. Фурсов О.І. Джерела фінансування оновлення основних засобів підприємств // Схід. — 2011. — № 1(79). — С. 12-16.

Науковий керівник: Закревська Л.М.